

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518010639
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7518010639.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. januára 2022, v trestnej veci proti I. S., obžalovaného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.4 Tr.zák., a iné o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 24.8.2021 sp.zn. 4T/35/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie obžalovaného I. S. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/35/2018 zo dňa 24.8.2021 bol obžalovaný I. S. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 03.07.2018 v čase okolo 22.40 hod. v obci G. T. U., Č. F., okres Y.-B. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou najmenej 0,78 mg/l (1,62 promile) alkoholu v dychu viedol osobné motorové vozidlo značky I. H. X. J. Č. Y. XXX Y. v smere na I. Y., kde pri prejazde ostrou ľavotočivou zákrutou pri miestnom kostole s pokračovaním na rovný úsek cesty v dôsledku požitých alkoholických nápojov a nesprávnej technicky jazdy s vozidlom vyšiel mimo vozovku vpravo na nespevnený trávnatý povrch a betónový chodník, v dôsledku čoho sa stalo vozidlo neovládateľné, podarilo sa mu vrátiť späť na cestu, kde prešiel do protismernej časti vozovky a ďalej vľavo mimo nej na nespevnený povrch do odtokového kanála, kde sa vozidlo prevrátilo a pri dopravnej nehode jeho spolujazdkyňa Z. Y., T. XX.XX.XXXX utrpela z medicínskeho hľadiska ľahký úraz a to otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie záhlavia, pomliaždenie ľavej ruky a pomliaždenie lopaty bedrovej kosti s dobou liečenia troch týždňov, jeho spolujazdec G. Š., T. XX.XX.XXXX utrpel z medicínskeho hľadiska stredne ťažký úraz a to sériovú zlomeninu štvrtého až siedmeho rebra vpravo, sériovú zlomeninu štvrtého až deviateho rebra vľavo, pomliaždenie čelovej oblasti hlavy a pomliaždenie s odreninami oboch predkolení zranenie zlomeniny oblúkov a priečných výbežkov s dobou liečenia šesť týždňov a spolujazdec K. R., T. XX.XX.XXXX utrpel zranenia, ktorým dňa 29.08.2018 podľahol, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 1, ods. 5 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to obžalovanému I. S. podľa § 149 ods. 4 Tr.zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák. per analógiám s poukazom na § 41 ods. 1 Tr.zák. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. pre účely výkonu trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej M. R., T. XX.XX.XXXX, H. Y., N. XX vo výške 18.700,- eur.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný I. S. a okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný I. S. uviedol, že podaným odvolaním napadá predovšetkým výroky o uložených trestoch, nakoľko uložené tresty považuje za neprimerane prísne a odvolanie podáva aj z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. poriadku, teda ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Rozsudok v časti právnej kvalifikácie skutku, ako aj uložený trest považujem za nesprávny, nespravodlivý a neprimeraný. Prokuratúra kvalifikovala v obžalobe jeho konanie ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. Počas súdneho konania prokuratúra verbálne nezdieľala postup súdu a nesúhlasila s postojom súdu, ktorý avizoval na prvom pojednávaní prísnejšie kvalifikovanie skutkov, a to ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. Je pochopiteľné, že iný postoj prokuratúry, ako je uvedený v obžalobe, by v podstate znamenal jej stotožnenie sa so spochybnením správnosti a profesionality obžaloby.

Právna kvalifikácia skutku uvedeného v obžalobe bola pre jeho osobu priaznivejšia a zastáva názor, že aj lepšie vystihovala charakter žalovaného konania a okolnosti skutku. Aj keď pred súdom vyhlásil vinu, ešte to automaticky neznamená, že počas konania prejavil súhlas so správnosťou kvalifikácie skutku. V jeho prípade práve úmyselné spáchaný prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, bol tým primárnym skutkom, ktorý bezprostredne a následne viedol ku naplneniu skutkovej podstaty nedbanlivostného trestného činu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.

Za skutok uvedený v obžalobe bol okresným súdom odsúdený podľa ustanovenia § 149 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), písm. 1), § 37 písm. h) § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a osem mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V zmysle ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Tr. zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie.

Predchádzajúcim rozsudkom okresného súdu uložený trest domáceho väzenia vo výmere štyroch rokov sa mu javil ako neprimerane prísny a preto bol napadnutý odvolaním. Poškodený, ktorý zomrel až po niekoľkých týždňoch od nehody v nemocnici z dôvodu embólie, bol jeho dlhoročný kamarát. Ľutuje, že sa ním nechal presvedčiť na jeho odvoz domov napriek tomu, že predtým s ním požil alkoholické nápoje. Rovnako ľutuje, že ho nemohol nijakým spôsobom prinútiť, aby sa vo vozidle pripútal bezpečnostným pásom. Vina za jeho smrť ho bude prenasledovať po celý život. Uloženie trestu, ktorý nie je spojený s obmedzením osobnej slobody, sa mu preto javí, a to v kontexte všetkých okolností prípadu, ako spravodlivejšie a vhodnejšie.

Na základe stanoviska trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.6.2017 pod sp. zn. Tpj 55/2016 je možné, obdobne ako v rámci konania o dohode o vine a treste v zmysle ustanovení Trestného zákona per analógiám, použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny.

Dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania viny na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú napokon nemusí uzavrieť, v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť

vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie použitia opravných prostriedkov.

Toto vyššie uvedené stanovisko Najvyššieho súdu SR okresný súd správne aplikoval v jeho prípade, keď pri ukladaní trestu zišiel pod základnú sadzbu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, kde spodná hranica trestu odňatia slobody prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. je štyri roky.

Trestná sadzba za prečin usmrtienia v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 Tr. zák. je v rozpätí štyri až desať rokov. Pokiaľ je takáto právna kvalifikácia v prípade jeho konania správna a zákonná, súd nijako v rozsudku nevysvetlil, prečo nebolo možné v jeho prípade mu uložiť podmienený trest odňatia slobody.

V Trestnom zákone neexistuje ustanovenie, že by za rovnakých skutkových okolností ako je tomu v jeho prípade, bolo nutné a obligatórne ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Pokiaľ by to tak zákonodarca zamýšľal, tak to uvedie výslovne v zákone.

Deň po vyhlásení rozsudku, teda dňa 25.08.2021 sa definitívne dozvedel, že jeho snúbenica Z. Y., ktorá bola tiež členkou posádky, je tehotná, teda že bude otcom. Je si plne vedomý, že táto skutočnosť nemusí byť pre odvolací súd smerodajná, ale zastáva názor, že ide o dôležitú okolnosť, ktorú súd môže zohľadniť pri posudzovaní správnosti a dôvodnosti ukladania nepodmienečného trestu v jeho prípade. Ak by odvolací súd potvrdil nepodmienečný trest odňatia slobody, nevidel by vyrastať dieťa a nemohol by byť nápomocný matke pri jeho výchove a rovnako by nemohol ani zabezpečiť náhradu škody v dohľadnej dobe.

Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je preto toho názoru, že vzhľadom na jeho kritický postoj k veci, vzhľadom na prejavenu nefašovanú a úprimnú ľútosť, vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností, vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine, vzhľadom na bezúhonnosť, vzhľadom na doterajšie vedenie riadneho života, vzhľadom na jeho aktívnu snahu o náhradu škody a jej nespochybňovanie, vzhľadom na postoj poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní výslovne nežiadala jeho nepodmienečné odsúdenie, vzhľadom na tehotenstvo jeho snúbenice Z. Y., sa preto oprávnene domnieva, že podmienené odsúdenie, resp. uloženie trestu domáceho väzenia, by sa javilo ako vhodnejšie, akceptovateľné, primeranejšie a humánnejšie.

Aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na doživotie v zmysle ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 5 písm. b) Tr. zák. je úzko spojené s kvalifikovaním skutku ako prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. Zastáva však názor, že takýto „obligatórny“ trest nie je kompatibilný s právom EÚ, ako aj s Európskym dohovorom o ľudských právach. Aplikácia trestu doživotného zákazu sa javí ako zjavne neprimeraná. Akýkoľvek doživotný trest bez možnosti jeho zmiernenia po určitej dobe, nemôže byť objektívne súladný s ľudskými právami. Takzvané doživotie zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel je v analogicky a v kontexte medzinárodného práva, v príkrom rozpore so základnými ľudskými právami a slobodami, pričom uvedené je často konštatované EŠLP v rámci jeho rozsiahlej judikatúry.

Navyše ustanovenie § 69 ods. 5 Tr. zák. zakazuje súdu podmienne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, ktorý bol uložený podľa § 61 ods. 5 Tr. zák. V tomto smere ide teda o prísnejšiu právnu úpravu, než je podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na doživotie alebo v prípade doživotia pri zásade trikrát a dost'. Trestný zákon teda ani neumožňuje možnosť akéhokoľvek zmiernenia trestu zákazu činnosti na doživotie.

Primárnym účelom uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie, by malo byť postihnúť špeciálnu recidívu tých páchatel'ov, ktorí opakovane vedú motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. V ustanovení § 61 ods. 5 Tr. zák. je obligatórne aplikovaná zásada „jeden krát a dost'“.

Aj najvyšší súd vo svojej judikatúre zastáva názor, že použitie trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 5 Tr. zák., ktorým sa obvinenému ukladá trest zákazu činnosti na doživotie, by bol neprimerane prísny, ak sa nevezme v úvahu osoba obvineného, okolnosti predchádzajúceho vedenia života, jeho osobné pomery a pod.

Preto obžalovaný I. S. odvolaciemu súdu navrhol, aby po preskúmaní napádaného rozsudku, z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods.1 písm. d), e) Tr.por. prerušil konanie vo veci a podal návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky pre nesúlad ustanovenia § 61 ods.5 písm. b) Tr.zák. a § 69 ods.5 Tr.zák. s Ústavou Slovenskej republiky a s Dohovorom. Alternatívne navrhol, aby po preskúmaní napádaného rozsudku, z dôvodov uvedených v ustanovení § 321 ods.1 písm. d), e) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu spravodlivý a primeraný trest.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu vo výroku, v ktorom bola uznaná vina u obžalovaného, považuje za zákonné a dôvodné. Nestotožňuje sa však s rozhodnutím súdu vo výroku o treste u obžalovaného, ktorému bol uložený neprimerane mierny nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný I. S. sa trestného činu, pre ktorý bolo vedené trestné konanie, dopustil pod vplyvom alkoholu. Ide o skutočnosť, ktorá výrazným a podstatným spôsobom zvyšuje stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného a uložený trest nepôsobí na spoločnosť ochranné, čo je základnou podstatou tak prísnej sadzby, ktorá bola zákonodarcom zamýšľaná.

Súd mal preto dôslednejšie a striktnejšie posúdiť osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti nápravy, ako aj spôsob spáchania činu, a to už aj vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, spočívajúci v porušení dvoch ustanovení Trestného zákona. Navyše poškodený zomrel takmer po dvoch mesiacoch od dopravnej nehody a prešiel celou radou bolestivých liečebných zákrokov.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi.

Trest má okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiadúce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí tiež byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov. Za danej argumentácie sa javí byť jediným výchovným prostriedkom na nápravu obžalovaného I. S., uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní šesť a pol roka. Pri posudzovaní uloženia trestu pri trestných činoch spáchaných pod vplyvom alkoholu je potrebné citlivejšie hodnotiť a vnímať dopad a následok konania páchatela.

Z vyššie uvedených dôvodov preto okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 4T/35/2018 z 24.8.2021 vo výroku o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody a rozsudkom uložil obžalovanému I. S. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní šesť rokov a šesť mesiacov so zaradením pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolania obžalovaného I. S. a okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolania nie sú dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho, a to v rozsahu podaných odvolaní, odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že v predmetnej trestnej veci už okresný, ale aj odvolací súd raz rozhodoval.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na jej opätovné prejednanie a rozhodnutie, na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby okresným prokurátorom, ktorý oproti písomne podanej obžalobe

upravil právnu kvalifikáciu žalovaného skutku, obžalovaný I. S. v prítomnosti obhajcu a po porade s obhajcom urobil vyhlásenie o vine, pričom na všetky súdom položené otázky odpovedal kladne.

Okresný súd po takomto vyjadrení a prejavení vôle zo strany obžalovaného I. S. a návrhu intervenujúceho prokurátora, aby súd prijal vyhlásenie o vine urobené obžalovaným, vyhlásenie obžalovaného o vine prijal, ktoré je neodvolateľné, o čom bol obžalovaný riadne poučený a v tomto rozsahu rozsudok súdu prvého stupňa nie je možné napadať odvolaním a nie je možné ho úspešne napadnúť ani mimoriadnym opravným prostriedkom.

Odvolačný súd preto nebol oprávnený preskúmať napadnutý rozsudok v rozsahu, ako bol skutkový stav ustálený pred súdom prvého stupňa vrátane právneho posúdenia žalovaného skutku, napriek tomu, že obžalovaný I. S. v dôvodoch odvolania uviedol, že právna kvalifikácia skutku tak, ako bola urobená prokurátorom v písomnom podaní obžaloby, bola pre neho priaznivejšia.

K odvolaniu obžalovaného I. S., že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie tak, ako ich uložil okresný súd, sú neprimerane prísny trestami, odvolací súd sa s jeho argumentáciou nestotožnil, a to aj napriek tomu, že doposiaľ trestne stíhaný nebol, uhradil podľa svojich schopností škodu poškodeným, a navyše pred súdom urobil vyhlásenie o vine.

Vyhlásenie o vine má podľa ustálenej súdnej praxe v podstate rovnaké právne účinky, ako je tomu pri konaní o dohode o vine a treste, a to na základe stanoviska trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.6.2017 pod sp. zn. Tpj 55/2016, keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, čím sa vzdal práva na dokazovanie viny na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom.

Aplikácia tohto ustanovenia v rozsahu použitia analógie pri rozhodovaní o otázke druhu a výmery trestu a dosiahnutie možnosti mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, sa pred súdmi posudzuje samostatne, pričom súd je aj naďalej povinný hodnotiť všetky okolnosti prípadu v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák.

Okresný súd nepochybil, pokiaľ dospel k záveru, že v teraz posudzovanom prípade obžalovaného I. S. je možné uložiť mimoriadne znížený trest odňatia slobody, vo výmere dvoch rokov a ôsmich mesiacov, nakoľko prihliadol na poľahčujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. j), písm. 1) Tr.zák., ktorých pomer prevažoval nad jednou priťažujúcou okolnosťou v zmysle ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák. Odvolací súd sa tak v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou okresného súdu, ktorý s použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a osem mesiacov.

Aj odvolací súd je toho názoru, že na dosiahnutie účelu trestu formou individuálnej prevýchovy, ale aj generálnej prevencie, je potrebné na vodičov motorových vozidiel v prípade preukázania, že viedli motorové vozidlo po požití alkoholických nápojov, resp. túto činnosť vykonávali po požití inej obdobnej omamnej látky a v dôsledku toho vedenie vozidla nezvládli, spôsobiac tak inému ujmu na zdraví, alebo smrť, že je v takýchto prípadoch potrebné ukladať nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Okresný súd nepochybil, pokiaľ použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, nakoľko výsledkami vykonaného dokazovania bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že poškodený K. R. počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom a navyše obžalovaný I. S. nedokázal odmietnuť vykonanie jazdy, napriek tomu, že mal požitú alkoholické nápoje, v záujme tohto poškodeného.

Z vyššie citovaných dôvodov odvolací súd sa preto nestotožnil s argumentáciou okresného prokurátora, ktorý sa domáhal uloženia trestu odňatia slobody vo výmer šesť a pol roka, zvyrazňujúc že obžalovaný I. S. sa dopustil žalovaného konania pod vplyvom alkoholu, ktorá skutočnosť výrazným a podstatným spôsobom zvýšila stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného a tak uložený trest nemôže dostatočne pôsobiť na spoločnosť preventívne, čo napokon bolo základnou podstatou tak prísnej trestnej sadzby, ktorá bola zákonodarcom ustálená. Z tohto dôvodu odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol. Keďže obžalovaný I. S. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia

slobody, preto aj jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

K odvolaniu obžalovaného I. S., v rozsahu týkajúceho sa uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie, odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že uloženie tohto trestu na doživotie, je v súlade so zákonom a akékoľvek úvahy o prerušení trestného konania za účelom posúdenia súladnosti ustanovenia § 61 ods.5 písm. b) Tr.zák. a § 69 ods.5 Tr.zák. Ústavným súdom Slovenskej republiky pre ich nesúlad s Ústavou Slovenskej republiky, ako aj s Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd, nepovažoval za dôvodné.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v teraz posudzovanom prípade sa nejednalo o ojedinelý a navyše o prvý prípad, čo bol za splnenia zákonných podmienok ukladaný páchateľovi trest zákazu činnosti na doživotie a preto jeho uloženie považuje za dôvodné bez toho, aby konanie v tejto trestnej veci obžalovaného I. S. bolo prerušené a vec bola predkladaná na posúdenie Ústavnému súdu Slovenskej republiky v súlade s návrhom obžalovaného, uvádzaným v dôvodoch odvolania.

V tomto smere odvolací súd považuje za nutné poukázať nie len na okolnosti prípadu, ale predovšetkým na stupeň ovplyvnenia spôsobilosti obžalovaného bezpečne ovládať vedenie motorového vozidla, keď motorové vozidlo viedol v strednom stupni opitosti a navyše z evidenčnej karty vodiča je zistiteľné, že obžalovaný žalovaného skutku sa dopustil v dobe cca jedného roka potom, čo získal vodičské oprávnenie, pričom toto získal až vykonaním opakovanej skúšky, čo nepochybne malo viesť obžalovaného k striktnému dodržiavaniu ustanovení zákona o cestnej premávke, a to predovšetkým ustanovenia § 4 ods.2 písm. c/, ako aj § 4 ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 1, ods. 5 zák. č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov zamietol aj odvolanie obžalovaného I. S. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.